१४ सर्गः अशोकवनिकां नीतवती च ततोऽनन्तरं विभीषणेन सह वानरा जाग्रति स्म राघवयोरक्षार्थमालोकयाञ्चक्रुरित्यन्ये गागृक्ष जागरे दरिद्राकाशकासजाग्रुषइति पाक्षिकआम्॥ ६१॥

चिचेत रामस्तत्कृच्छ्रमोषाञ्चक्रे शुचाथ सः। मन्युश्चास्य समापिप्ये विरुराव च लक्ष्मणं॥ ६२॥

ज॰म॰ चिचेतेत्यादि। तत्कृच्छ्रं शरबन्धदुःखं रामश्चिचेत ज्ञातवान चिती संज्ञाने इत्युदात्तेत् शुचा शोकेन ओषाञ्चक्रे कर्म्मणि लिट् उषविदेत्याम् स च मन्युः शोकः अस्य रामस्य समापिप्ये वृद्धिङ्गतः ओप्यायी वृद्धौ तस्य लिटि प्यायःपीति पीभावः एरनेकाचइति यण् लक्ष्मणञ्च विरुराव शब्दितवान् वत्स जीव सीति॥ ६२॥

भ॰ चिचेतेत्यादि। रामस्तत्कृच्छ्रं नागपाशबन्धनरूपं चिचेत ज्ञातवान् चिती संज्ञाने अथानन्तरं शुचा शोकेन स रामः ओषाञ्चक्रे दग्धः उषु देहे दरिद्राकाशकाशेत्याम् अस्य रामस्य मन्युः शोकः समापिप्ये संवृद्धः ओप्यायीङ् वृद्धौ प्यायःपीर्यङ्द्योः लक्ष्मणञ्च विरुराव आहूतवान् रुल ध्वनौ॥ ६२॥

समीहे मर्त्तुमानर्च्चे तेन वाचाखिलं बलं। आपपृच्छे च सुग्रीवं स्वं देशं विससर्ज्ज च॥ ६३॥